

overbevist om, at Landmændene, af hvilke der er et saa overveiende Antal i denne Forsamling; nu beredvilligen ville gaae ind paa det Slags Foranstaltninger; — jeg holder mig overbevist om, at der blandt dem herfter saa klare Anskuelse, at de vide, at det er til Befordring af Landbostandens stadige Belfærd, jo større og friere Markedet bliver, hvorved den fremmede Kjøber hidlokses, at det er det, der i Længden giver de bedste og stadigste Priser og derved en jævn og sikker Velfærd blandt Landbebefolkningen.

Med disse forudskiftede Bemærkninger skal jeg gaae over til de Afdelinger, hvori de Gjenstande, der omhandles i Udtæstet, kunne deles. Man vil da finde, at deriblandt navnlig forekommer Brød og Brødstoffer. Hvad angaaer Brødet, hvorpaa der hidtil har hvilet en Indførselstold af 1 sk. pr. Rd. da er det jo sigtende til umiddelbart at lette de høie Priser, naar man lader denne Betsatning bortfalde, og jeg antager ikke, at Hensynet til Bagerne bør afholde derfra. Det har jo været Regjeringens og Forsamlingens Bestræbelse at aabne Veien til en friere Ordning af Bagerne, og i Samklang hermed staaer det ogsaa, at en saadan frieleven Næring udsætter sig for eller kan taale den Concurrence, som fremmed Tilførsel vil medføre. Iøvrigt vil jo almindelighed blødt Brød, det, man bruger i det daglige Liv, ikke let blive indført fra fremmede Steder. Men, naar man saaledes hæver Indførselstolden paa Brød, vil det ogsaa være til selve Bagernes Fordeel, og middelbart til Forbrugernes Fordeel, at have Indførselstolden paa Meel, og jeg har her ogsaa taget med som en Gjenstand, der under enkelte givne Forhold kunde interessere Bagerne, Gær, og man kunde maaskee ogsaa hertil hense på Forslaget om at hæve Indførselstolden paa Hg, som

hidtil har været 3 sk. pr. Snees. Jeg skal iøvrigt ikke opholde mig videre ved den væsentligste af de her henhørende Artikler, nemlig Meel, men kun henholde mig til, hvad jeg for lidt siden anførte af det omtalte Andragende til de roesskildske Provindsstater. — Der næst vil man i Forslaget finde opført en Række af animalske Fødemidler. Jeg troer, at det fortjener en særdeles Opmærksomhed at lette Afgangen til denne Art af Levnetsmidler. Ikke blot gjælder det Argument, jeg hentedes fra Consumtionens Ophævelse, ogsaa om disse Gjenstande; men det er jo overhovedet et af de Forhold, som man under den Udvikling, hvori vi nu befinde os, maa beklage, og som gjør sig gjældende i næsten alle Lande, at Forbruget af animalske Fødemidler aftager i et stærkere Forhold end uskifteligt for Befolkningens Sundhed og Kraft. Man har fra forskjellige Lænder Tabeller eller ialtsald Forsøg paa igjennem bestemte Kraftprøver at tilveiebringe saadanne, hvorved det viser sig, hvorledes Befolkningens physiske Kraft aftager; det er et vistnok umodsigeligt almindeligt Phænomen paa det europæiske Continent — og det var vel ogsaa saaledes Tilfældet i England, indtil de store Reforme i Betsatningen foretoges der —, at der findes en Aftagen af Nydelsen af dyriske Næringsmidler Sted, og at det virker usfordelagtigt paa Befolkningens hele Tilværelse. Ogsaa den Sygdom, som vi nylig have gjenne-gaaet, turde have godtgjort, at det bedste Børn imod den, det, der giver meest Udbytte til at undgaae eller gjenne-gaae den, er en vis Livskraft hos Individet, som bedst opretholdes ved en sund og kraftig Føde, navnlig af dyriske Levnetsmidler, og at det er de svage Individider og de Individider, som have en mindre Afgang, til hvad vi kalde en kraftig Føde, der ere meest udsatte for at borttrives deraf.